

са сумнява, че не си ма ти убилъ; а родителите ми не сж хора, вѣроятно, като да оставатъ тѣзи, смъртъ не наказана, ти ще бждешъ онзи който ще претърпи всичкото наказание, което имъ отдаде право и правосъдието и родителската имъ любовь; чрезъ това ще намера способностъ да си отмжста.

Г. ДАНДЕНЪ.

Да ма прощавашъ ти мене. Когато нѣкой са убие самъ, той не казва никому, а освѣнъ това тѣзи мода е откоде преминала.

АНГЕЛИКА.

То е едно нѣщо за което трѣбва да бждешъ увѣренъ; а, ако престолвашъ на твоето отказване, ако не кажешъ да ми отворятъ сега, ще та направя азъ да видишъ до де отива рѣшителността на единъ човѣкъ, който достига до отчайване.

Г. ДАНДЕНЪ.

Тези сж дребни работи, залъгалки; иска да ма плаши.

АНГЕЛИКА.

Хей добре! Защото трѣбва да го направя, ето — кое ще ни благодари назъ двама, а ще ти покажа да ни са шегувамъ азъ. (сѣда като са преструва, че са убива) Ахъ! свърши са. Да даде богъ, поне смъртъта ми да бжде отмж-